V Niedziela Wielkiego Postu (B)

Tekst Ewangelii (*J* 12,20-33): A wśród tych, którzy przybyli, aby oddać pokłon [Bogu] w czasie święta, byli też niektórzy Grecy. Oni więc przystąpili do Filipa, pochodzącego z Betsaidy Galilejskiej, i prosili go mówiąc: «Panie, chcemy ujrzeć Jezusa». Filip poszedł i powiedział Andrzejowi. Z kolei Andrzej i Filip poszli i powiedzieli Jezusowi. A Jezus dał im taką odpowiedź: «Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.

Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojcze, wybaw Mnie od tej godziny. Nie, właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę. Ojcze, wsław Twoje imię!». Wtem rozległ się głos z nieba: «Już wsławiłem i jeszcze wsławię». Tłum stojący [to] usłyszał i mówił: «Zagrzmiało!» Inni mówili: «Anioł przemówił do Niego». Na to rzekł Jezus: «Głos ten rozległ się nie ze względu na Mnie, ale ze względu na was. Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie precz wyrzucony. A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie». To powiedział zaznaczając, jaką śmiercią miał umrzeć.

«Je?eli ziarno pszenicy wpad?szy w ziemi? nie obumrze, zostanie tylko samo, ale je?eli obumrze, przynosi plon obfity»

Rev. D. Ferran JARABO i Carbonell
(Agullana, Girona, Hiszpania)

Dzisiaj, w ostatnim etapie Wielkiego Postu, Kościół proponuje nam tę Ewangelię abyśmy byli dobrze przygotowani na Niedzielę Palmową oraz mieli świadomość nadchodzących wydarzeń, najważniejszych w życiu chrześcijańskim. Via Crucis (Droga Krzyżowa) dla chrześcijanina to via lucis (droga światła), umieranie to ponowne narodziny, i, co więcej, trzeba umrzeć aby naprawdę żyć.

W pierwszej części Ewangelii, Jezus mówi swoim Apostołom: «Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity» (J 12,24). Św. Augustyn komentuje to następująco: «Jezus nazywał Siebie ziarnem, które miało obumrzeć, aby następnie rozmnożyć się;

musiał On umrzeć ze względu na niewiarę Żydów, aby dać plon wiary wszystkim narodom». Chleb Eucharystyczny, zrobiony z ziaren pszenicy rozmnaża się i łamie, aby był pożywieniem dla wszystkich chrześcijan. Męczeńska śmierć zawsze daje owoce; dlatego też „ten, kto kocha swoje życie", paradoksalnie „traci je". Chrystus umiera, aby dzięki swojej krwi dać owoce: my z kolei powinniśmy go naśladować, aby wraz z nim zmartwychwstać i dać owoc. Ile osób w ciszy oddaje swoje życie dla dobra bliźnich? Powinniśmy uczyć się w ciszy i pokorze stawać się ziarnem, które umiera, aby powrócić do Życia.

Ewangelia tej niedzieli kończy się wezwaniem do kroczenia w świetle Syna, który zostanie wywyższony nad ziemię: «A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie» (J 12,32). Musimy prosić dobrego Boga, aby było w nas tylko światło i aby nauczył nas rozwiewać wszelkie mroki. Teraz jest Boża chwila, nie straćmy jej! «Śpicie?, Czas, który został wam dany mija!» (św. Ambroży z Mediolanu). Nie możemy przestać być światłem w tym świecie. Tak jak księżyc otrzymuje swoje światło od słońca, my musimy odbijać światło Boga dla innych.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Pogardzali wiarą w Chrystusa właśnie dlatego, że ich bezbożność gardziła Nim umarłym, śmiali się z Niego, zamordowanego, ale ta właśnie śmierć była śmiercią ziarna, które miało się rozmnożyć, i wywyższeniem tego, który pociąga za sobą wszystko» (św. Augustyn)

- «On sam jest ziarnem pszenicy, które pochodzi od Boga, które pozwala się upuścić na ziemię, które pozwala się łamać w śmierci i właśnie w ten sposób otwiera się i może przynosić owoce na całym świecie» (Benedykt XVI)

- «(...) Urzeczywistni przyjście swego Królestwa przede wszystkim przez (...) śmierć na krzyżu i Zmartwychwstanie. 'A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie' (J 12, 32). Wszyscy ludzie powołani są do tego zjednoczenia z Chrystusem» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 542)